

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604534

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 04/07/2018

Αριθμός απόφασης: 3301

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε).»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 16/03/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία '.....', ΑΦΜ, η οποία εδρεύει στο ΜΑΡΟΥΣΙ ΑΤΤΙΚΗΣ, οδός αρ. .., Τ.Κ., κατά του υπ' αριθ./07-02-2018 Φύλλου ελέγχου για ανάκτηση Κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τη σύσταση ειδικών αφορολόγητων αποθεματικών των άρθρων 2 & 3 ν. 3220/2004 (άρθρο 169 παρ.1 του ν.4099/2012), διαχειριστικής περιόδου 01/01/2003 - 31/12/2003 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Το υπ' αριθ./07-02-2018 Φύλλο ελέγχου για ανάκτηση Κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τη σύσταση ειδικών αφορολόγητων αποθεματικών των άρθρων 2 & 3 ν. 3220/2004 (άρθρο 169 παρ.1 του ν.4099/2012), διαχειριστικής περιόδου 01/01/2003 - 31/12/2003 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ του οποίου ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση καθώς και την από 16/02/2018 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α 1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 16/03/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία ".....", η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με το υπ' αριθ...../07-02-2018 Φύλλο ελέγχου για ανάκτηση Κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τη σύσταση ειδικών αφορολόγητων αποθεματικών των άρθρων 2 & 3 ν. 3220/2004 (άρθρο 169 παρ.1 του ν.4099/2012), διαχειριστικής περιόδου 01/01/2003 - 31/12/2003 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας, ποσό ενίσχυσης προς ανάκτηση 2.205.385,33 € πλέον αναλογούντες τόκοι ποσού 1.083.669,81 €, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 3.289.055,14 €.

Συγκεκριμένα με την υπ'αριθμ...../2017 εντολή ελέγχου πραγματοποιήθηκε έλεγχος ανάκτησης κρατικών ενισχύσεων-αφορολόγητων αποθεματικών βάσει του άρθρου 169 παρ.1 του ν.4099/2012, για την διαχειριστική περίοδο 01/01/2003 - 31/12/2003 από την Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, στην προσφεύγουσα εταιρεία.

Όπως προκύπτει από την από 06/02/2018 έκθεση ελέγχου ανάκτησης των αφορολογήτων αποθεματικών άρθρων 2 & 3 του ν. 3220/2004 παρ. 1 του άρθρου 169 του ν. 4009/2012 της ελεγκτού της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, η προσφεύγουσα εταιρεία είχε ελεγχθεί με τακτικό έλεγχο από το ΔΕΚ Αθηνών βάσει της υπ' αριθ./2007 εντολής ελέγχου για τις χρήσεις 2003 και 2004 και διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων ότι η ελεγχόμενη επιχείρηση προέβη σε σχηματισμό αφορολόγητου αποθεματικού του ν. 3220/2004, ύψους 6.301.100,95 € στη χρήση 2003. Κατόπιν των αποτελεσμάτων του ελέγχου που αναγράφονται στην από 25/07/2007 συνταχθείσα έκθεση ελέγχου του ΔΕΚ Αθηνών, το αποθεματικό ανακτήθηκε στο σύνολό του και ο αναλογούν φόρος συμπεριελήφθη στο υπ' αριθ./26-07-2007 φύλλο ελέγχου φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2004 (χρήση 2003) βάσει του οποίου προέκυψε φόρος ποσού 3.184.443,00 € πλέον προσαύξησης 3.725.799,00 €, ήτοι συνολικό ποσό 6.910.242,00 €. Η ανάκτηση πραγματοποιήθηκε βάσει των γενικών διατάξεων του Ν. 2238/1994 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Ν 3220/2004 λόγω μη τήρησης των προϋποθέσεων του νόμου αυτού.

Στη συνέχεια κατά του ως άνω φύλλου ελέγχου ασκήθηκε από την προσφεύγουσα εταιρεία προσφυγή, η οποία τελεσιδίκησε με την υπ'αριθ./2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, βάσει της οποίας το προσαλλόμενο φύλλο ελέγχου ακυρώθηκε για τυπικούς λόγους. Συνέπεια της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η ανάκτηση του αφορολόγητου αποθεματικού ύψους 6.301.100,95 € δεν διενεργήθηκε λόγω της ακυρώσεως του...../26-07-2007 φύλλο ελέγχου και η προσφεύγουσα εταιρεία έτυχε ενίσχυσης ποσού 2.205.385,33 € που αντιστοιχεί στο ποσό του αναλογούντος, επί αυτού, φόρου εισοδήματος (6.301.100,95 X 35%), από τον οποίο απαλλάχθηκε κατά τον σχηματισμό του.

Κατόπιν των ανωτέρω το αντικείμενο ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, απετέλεσε μόνο το αφορολόγητο αποθεματικό ύψους 6.301.100,95€ και η ενίσχυση με το ισόποσο του φόρου εισοδήματος από το οποίο απαλλάχθηκε η προσφεύγουσα εταιρεία ποσού 2.205.385,33 €, καθώς και η εξέταση της συμβατότητας της ενίσχυσης που έλαβε με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περιπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 169 του ν. 4099/2012 (ΦΕΚ Α' 250), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α').

Ο έλεγχος κοινοποίησε νόμιμα την 16/01/2018 στην προσφεύγουσα εταιρεία το υπ' αρ. πρωτ./16-01-2018 αίτημα για παροχή πληροφοριών με το οποίο κλήθηκε να θέσει στη διάθεση του ελέγχου μεταξύ άλλων όλα τα δικαιολογητικά που προβλέπονται από την ΠΟΛ. 1231/2013, ώστε να εξεταστεί η επιλεξιμότητα των δαπανών σύμφωνα με το ν. 4099/2012. Σε απάντηση του ως άνω αιτήματος, η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε το υπ' αριθ. πρωτ./22-01-2018 έγγραφο στο οποίο ανέφερε ότι για τη χρήση 2003 είχε παρέλθει η προθεσμία διατήρησης των βιβλίων και στοιχείων. Δεν προσκομίστηκαν τα επενδυτικά σχέδια, οι δαπάνες κάλυψης του αφορολόγητου αποθεματικού τα υποδείγματα Α1, Α2, Α3 συμπληρωμένα κατά περίπτωση, ούτε τα λοιπά δικαιολογητικά που προβλέπονται από την ΠΟΛ. 1231/2013. Λόγω της μη προσκόμισης όλων των ανωτέρω ο έλεγχος κατέληξε ότι δεν είναι εφικτή η εξέταση της συμβατότητας της ενίσχυσης που έλαβε με την εσωτερική αγορά και συγκεκριμένα δεν μπορεί να ενταχθεί σε μία τουλάχιστον από τις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις του άρθρου 169 του ν. 4099/2012, ούτε βάσει του ύψους αυτής να μπορεί να θεωρηθεί ήσσονος σημασίας προκειμένου να τύχει εξαίρεσης και επομένως πρέπει να ανακτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 169 περ. 1 β' του ν. 4099/2012.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση, άλλως τη τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1) Παρανόμως η φορολογική αρχή επικαλείται και εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 169 παρ. 1 του ν. 4099/2012 για τον επίμαχο καταλογισμό, διότι σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά με την ΠΟΛ. 1231/10.10.2013, εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις της φορολογίας εισοδήματος με συνέπεια το δικαίωμα της φορολογικής αρχής να καταλογίσει φόρο να έχει υποπέσει σε παραγραφή.

Το προσβαλλόμενο φύλλο ελέγχου εκδόθηκε μετά την πάροδο της πενταετούς προθεσμίας που ορίζεται από την παρ.1 του άρθρου 84 του ν.2238/2994, όπως και της δεκαετούς προθεσμίας που ορίζεται από τη παρ.4 του ίδιου άρθρου, αν υποτεθεί ότι είναι εφαρμοστέα.

Το προσβαλλόμενο φύλλο ελέγχου εκδόθηκε μετά την πάροδο ενός έτους από την κοινοποίηση στη φορολογική αρχή της /2015 τελεσίδικης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία ακυρώθηκε το υπ' αριθ/26-07-2007 αρχικό φύλλο ελέγχου του ΔΕΚ Αθηνών, που ορίζεται από το άρθ. 84 παρ. 6 του ν. 2238/1994).

2) Ακόμη και εάν θεωρηθεί ότι ορθώς η φορολογική αρχή εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 169 παρ. 1 του ν. 4099/2012 για τον επίμαχο καταλογισμό, πλημμελώς κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών ανακτήθηκε το σχηματισθέν Ειδικό Αφορολόγητο Αποθεματικό χρήσεως 2003,

καθόσον πρόκειται για ανεπίτρεπτη, κατά το άρθρο 78 παρ. 2 του Συντάγματος, αναδρομική επιβολή φόρου.

3) Ακόμη και εάν θεωρηθεί ότι ορθώς η φορολογική αρχή εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 169 παρ. 1 του ν 4099/2012 για τον επίμαχο καταλογισμό, κατά πλημμελή ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 169 παρ. 1 περ. η' του ν 4099/2012 και της ΠΟΛ. 1231/10.10.2013 διενεργήθηκε ανάκτηση του αφορολόγητου αποθεματικού χρήσεως 2003, σύμφωνα με το άρθρο 169 παρ. 1 περ. β' του ν 4099/2012, αντί απλού επανυπολογισμού των οφειλόμενων τόκων βάσει του σχετικού φακέλου από τον προηγούμενο έλεγχο που είχε διενεργηθεί από το ΔΕΚ Αθηνών.

4) Ακόμη και εάν θεωρηθεί ότι ορθώς η φορολογική αρχή εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 169 παρ. 1 του ν 4099/2012 για τον επίμαχο καταλογισμό, κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου θεωρήθηκε ότι η εταιρεία τους δεν μπορεί να υπαχθεί σε μία από τις εξαιρέσεις ανάκτησης του άρθρου 169 του ν. 4099/2012, καθόσον κατά το χρόνο ελέγχου είχε παρέλθει η προθεσμία διαφύλαξης των βιβλίων και στοιχείων της εταιρείας τους για τα ελεγχόμενα οικ. έτη, με αποτέλεσμα να υφίσταται αντικειμενική αδυναμία της εταιρείας να αποδείξει την πραγματοποίηση επενδύσεων για τη συμβατότητα της ενίσχυσης του Αφορολόγητου Αποθεματικού με την εσωτερική αγορά.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 § 1 του Συντάγματος :

«Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου.»

Οι συνθήκες της ΕΕ αποτελούν διεθνείς συμφωνίες που στο σύνολό τους συνιστούν τον "καταστατικό χάρτη" της Ε.Ε., οι οποίες τελικά και υπερισχύουν των εσωτερικών νόμων (εθνικών δικαίων) των μελών-Χωρών. Οι Χώρες μέλη δεν μπορούν μετά την ένταξή τους να επικαλεστούν αντισυνταγματικότητα συνθηκών, με σκοπό την απαλλαγή τους από τις ανειλημμένες υποχρεώσεις τους.

Επίσης και οι πράξεις των οργάνων της Ε.Ε. που εκδίδονται προς εφαρμογή των διατάξεων των συνθηκών υπερισχύουν ομοίως των εθνικών (εσωτερικών) νόμων εκάστου κράτους-μέλους, όπως εν προκειμένω η C-354/10 Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Στην προκειμένη περίπτωση, **α)** Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε, με το άρθρο 1. παρ.1 της απόφασης **2008/723/ΕΚ της 18ης Ιουλίου 2007** (ΕΕ 2008 L 244, 11), ότι η σύσταση αφορολόγητων ειδικών αποθεματικών βάσει των άρθρων 2 & 3 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15 Α') συνιστά καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά και ότι τα αντίστοιχα ποσά φόρου που ωφελήθηκαν οι επιχειρήσεις από το σχηματισμό των αποθεματικών αυτών θα πρέπει να ανακτηθούν ως παράνομες ενισχύσεις, **β)** Η Επιτροπή θεωρώντας ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε πλήρως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, με την

παραπάνω απόφαση προσέφυγε στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, **γ)** Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την από 1ης Μαρτίου 2012 καταδικαστική απόφασή του στην υπόθεση C-354/10 έκρινε ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέλειψε να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των παρανόμων ενισχύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 1, της ως άνω απόφασης 2008/723/EK της Επιτροπής, εξαιρουμένων εκείνων στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 1, παρ. 2 καθώς και τα άρθρα 2 και 3 της ίδιας απόφασης, **δ)** Για την ανάκτηση των εν λόγω κρατικών ενισχύσεων, κατά το μέρος που δεν είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά, σε εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της ΕΕ θεσπίστηκαν οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 169 ν. 4099/2012, **ε)** κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών έγινε η ανάκτηση της κρατικής ενίσχυσης, ισόποσης του φόρου εισοδήματος από τον οποίο απαλλάχθηκε η προσφεύγουσα εταιρεία, με τον σχηματισμό ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, βάσει των διατάξεων του ν. [3220/2004](#), και εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

Επειδή, επί της Απόφασης 2008/723/EK της 18^{ης} Ιουλίου 2007 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ορίζεται:

Άρθρο 1 § 1. Το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφαρμόστηκε από την Ελλάδα βάσει του άρθρου 2 του νόμου 3220/2004 είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά

Άρθρο 2 : Οι μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της παρούσας απόφασης δεν συνιστούν ενίσχυση εάν, κατά το χρόνο της χορήγησής τους, πληρούσαν τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε κανονισμό που έχει εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου και που ήταν εφαρμοστέος κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης.

Άρθρο 3: Οι μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της παρούσας απόφασης οι οποίες, κατά το χρόνο της χορήγησής της, πληρούσαν τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε κανονισμό που έχει εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 ή από άλλο εγκριθέν καθεστώς ενισχύσεων, είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά μέχρι του ανωτάτου ορίου έντασης ενίσχυσης που εφαρμόζεται γι' αυτό το είδος ενισχύσεων.

Άρθρο 4 : 1. Η Ελλάδα **οφείλει** να ανακτήσει από τους δικαιούχους τις ασυμβίβαστες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της παρούσας απόφασης. 2. Επί των ποσών των ενισχύσεων που πρέπει να ανακτηθούν οφείλονται τόκοι από την ημερομηνία που τέθηκαν στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι το χρόνο της πραγματικής ανάκτησης. 3. Οι τόκοι υπολογίζονται με τη μέθοδο του ανατοκισμού σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής.

Άρθρο 5 : 1. Η ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 είναι **άμεση** και αποτελεσματική. 2. Η Ελλάδα διασφαλίζει την εκτέλεση της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.”

Επειδή, βάσει της C-354/10 απόφασης, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποφάσισε, ότι, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 έως 6 της αποφάσεως 2008/723/EK της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2007, για την κρατική ενίσχυση C 37/05 (πρώην NN 11/04) της Ελλάδας – Αφορολόγητο αποθεματικό, καθόσον παρέλειψε να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα προς ανάκτηση, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως, των κριθεισών ως παρανόμων και ασυμβιβάστων προς την κοινή αγορά ενισχύσεων, εξαιρουμένων εκείνων στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 1, παράγραφος 2, καθώς και 2 και 3 της ίδιας αποφάσεως.

Επειδή, σε εκτέλεση της παραπάνω απόφασης του Δικαστηρίου της ΕΕ θεσπίστηκαν οι διατάξεις του άρθρου 169 § 1 του Ν. 4099/2012, με τις οποίες ορίζεται ότι:

1. Ανάκτηση παράνομων κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του Ν. 3220/2004 .

α) Το ειδικό αφορολόγητο αποθεματικό επενδύσεων, που έχει σχηματισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του Ν. 3220/2004 (Α΄15) από τα αδιανέμητα κέρδη των επιχειρήσεων κατά τα οικονομικά έτη 2004 και 2005, συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ύψος της ενίσχυσης ανέρχεται στο ισόποσο του φόρου εισοδήματος από τον οποίο απαλλάχθηκε η επιχείρηση που προέβη στο σχηματισμό του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού με σκοπό την πραγματοποίηση επενδύσεων σύμφωνα με τους όρους των ως άνω διατάξεων.

β) Η ενίσχυση της περίπτωσης α΄ κατά το μέρος που δεν είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά, σύμφωνα με τα άρθρα 1 έως 3 της Απόφασης 2008/723/EK της Επιτροπής, ανακτάται από το Ελληνικό Δημόσιο με την έκδοση από τις αρμόδιες ΔΟΥ σχετικών φύλλων ελέγχου με τα οποία καταλογίζονται στις οικείες επιχειρήσεις το ποσό της ενίσχυσης και το ποσό των τόκων που οφείλονται με βάση τη μέθοδο ανατοκισμού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Κεφάλαιο V του Κανονισμού 794/2004/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 140, 30.4.2004), όπως έχει τροποποιηθεί από τον Κανονισμό 271/2008/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 82, 25.3.2008), για το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους από τα κέρδη του οποίου σχηματίστηκε το αποθεματικό μέχρι του χρόνου πραγματικής ανάκτησης του συνολικού ποσού της ενίσχυσης. Το επιτόκιο που εφαρμόζεται είναι το επιτόκιο αναφοράς που ορίζεται, για κάθε ημερολογιακό έτος, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ) Είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά και εξαιρούνται της ανάκτησης οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας βάσει του Κανονισμού 69/2001/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 10, 13.1.2001), λαμβανομένων υπόψη των μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 5 του Κανονισμού 1998/2006/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 379, 28.12.2006).

δ) Είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά και εξαιρούνται της ανάκτησης ενισχύσεις σε επιχειρήσεις κατά το μέρος που οι επιχειρήσεις, για κάλυψη του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού, πραγματοποίησαν δαπάνες οι οποίες εμπίπτουν σε μία τουλάχιστον από τις

ακόλουθες περιπτώσεις και το ποσό της ανάκτησης στις περιπτώσεις αυτές, υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση ε' του παρόντος.

- Στις διατάξεις του Ν. 2601/1998 (Α'81) ή του Ν. 3299/2004 (Α'261).

- Στον Κανονισμό 70/2001 /ΕΚ της Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2001 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων και 88 της Συνθήκης της ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις (ΕΕ L 10, 13.1.2001) εφόσον πρόκειται για ενίσχυση σε μικρή ή μεσαία επιχείρηση.

- Στον Κανονισμό 68/2001/ΕΚ της Επιτροπής της 12.1.2001 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και της Συνθήκης της ΕΚ στις ενισχύσεις για επαγγελματική εκπαίδευση (ΕΕ L 10.13.1.2001).

- Στις Κοινοτικές Κατευθυντήριες Γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας (ΕΕ C 28, 1.2.2000) εφόσον από το αφορολόγητο αποθεματικό πραγματοποιείται επένδυση που αφορά σε δραστηριότητες συναφείς με την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία των γεωργικών προϊόντων που εμπίπτουν στο Παράρτημα Ι της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ε) Το ποσό της ανάκτησης στην περίπτωση της ως άνω περίπτωσης δ' υπολογίζεται ως η θετική διαφορά που προκύπτει αν από το φόρο εισοδήματος από τον οποίο απαλλάχθηκε η επιχείρηση που προέβη στο σχηματισμό του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού αφαιρεθεί το ποσό που αναλογεί με βάση την ένταση της επιτρεπόμενης ενίσχυσης ανά κατηγορία δαπάνης επί των δαπανών που εμπίπτουν στις περιπτώσεις της περίπτωσης δ'.

στ) Επί επιχειρήσεων που έχουν προβεί σε ανάκτηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 του Ν. 3614/2007 (Α'267) για τον υπολογισμό του τελικού ποσού της ανάκτησης αφαιρούνται τα ποσά που έχουν τυχόν ήδη καταβληθεί ή καταλογιστεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου αυτού, λαμβανομένου υπ' όψιν του χρόνου καταβολής τους. Τυχόν πιστωτικό υπόλοιπο επιστρέφεται. Το συνολικό ποσό που προκύπτει για καταβολή βεβαιώνεται και καταβάλλεται σε μια δόση, χωρίς καμία έκπτωση, μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα για το Δημόσιο του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα. Οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του Ν. 2523/1997 (Α'179) κυρώσεις δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή.

ζ) Το ποσό των τόκων στην περίπτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 47 του Ν. 3614/2007 υπολογίζεται με τη μέθοδο του ανατοκισμού σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Κεφάλαιο V του Κανονισμού 794/2004/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 140), όπως έχει τροποποιηθεί από τον Κανονισμό 271/2008/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 82, 25.3.2008), για το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους από τα κέρδη του οποίου σχηματίστηκε το αποθεματικό μέχρι του χρόνου πραγματικής ανάκτησης του συνολικού ποσού της ενίσχυσης.

η) Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη ειδική ή γενική διάταξη εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που έχουν ελεγχθεί και έχουν εκδοθεί φύλλα ελέγχου, εκτός των αναφερομένων στην περίπτωση β', τα οποία έχουν καταστεί ή θα καταστούν οριστικά καθ' οιονδήποτε τρόπο, ακόμη και με δικαστική απόφαση.».

Επειδή, για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 169 του ν.4099/2012 (ΦΕΚ Α' 250), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 67 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163) για ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν.3220/2004, εκδόθηκε η **ΠΟΛ.1231/10.10.2013**, επί της οποίας βασίσθηκε ο διενεργηθείς έλεγχος.

Επειδή στο άρθρο 9 παρ.2 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή τροποποιηθούν, λόγω αλλαγής της νομοθεσίας.».

Επειδή η προσφεύγουσα εταιρεία ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης επικαλούμενη μεταξύ άλλων την παραγραφή του Δικαιώματος του Δημοσίου για επιβολή φόρου, ωστόσο ως ανωτέρω αναφέρθηκε, η ανάκτηση των υπό κρίση κρατικών ενισχύσεων αποτελεί **αναγκαστικό και άμεσο μέτρο** που έχει λάβει η Διοίκηση στα πλαίσια της συμμόρφωσής της με την Απόφαση 2008/723/ΕΚ της 18ης Ιουλίου 2007 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (άρθρο 5 αυτής περί άμεσης εφαρμογής) η οποία Απόφαση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύει από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου.

Στο πλαίσιο αυτό, η Φορολογική Διοίκηση μέσω της Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. **ΠΟΛ 1232/2013** με θέμα «Παροχή οδηγιών για τις παραγραφόμενες υποθέσεις σύμφωνα με τη με αρ. πρωτ.: ΔΕΣ Α 1077518 ΕΞ 2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων» και επί του Κεφ. Β περ.4, **κατέστησε υποχρεωτικό τον έλεγχο σε επιχειρήσεις για τα οικονομικά έτη 2004 και 2005, για την ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 169 του Ν.4099/2012.**

Επειδή επίσης και στην γνωμοδότηση του ΝΣΚ με αριθμό 171/2014 επί θέματος ανάκτησης κρατικής ενίσχυσης αναφέρεται ότι :

Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτουν τα εξής:) προκειμένου περί ανακτήσεως κρατικής ενισχύσεως, η οποία με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχει κριθεί ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά - σύμφωνα με το άρθρο 107 παρ. 1 της ΣΛΕΕ - το άρθρο 14 παρ. 3 του κανονισμού 659/1999 επιτάσσει την **«αμελλητί»** ανάκτηση.

β) όπως προκύπτει έμμεσα, αλλά σαφώς, από την διατύπωση της παρ. 6 του άρθρου 3 του Κ.Ε.Δ.Ε., η πράξη «ανακτήσεως» θεωρείται ως «καταλογισμός» (βλεπ. παρ. 6 «που αφορούν τα καταλογισθέντα ποσά»).

γ) προ της βεβαίωσεως των ως άνω ποσών η απαίτηση δεν υπόκειται σε παραγραφή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 86 του ν. 2362/1995 «περί Δημοσίου Λογιστικού»

δ) μετά την βεβαίωση του ποσού - σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22 του ν.4002/2011 - η χρηματική απαίτηση του Δημοσίου παραγράφεται μετά εικοσαετία από την λήξη του οικονομικού έτους, εντός του οποίου έγινε η εν στενή εννοία βεβαίωση, σύμφωνα με την περίπτωση στ' της παρ. 3 του άρθρου 86 του ν.2362/1995 «περί Δημοσίου Λογιστικού».

ε) επισημαίνεται όμως ότι η ανωτέρω μακροχρόνια παραγραφή, ουδόλως απαλλάσσει την Διοίκηση από την υποχρέωσή της να επιδιώξει την ανάκτηση της παράνομης κρατικής ενισχύσεως

«αμελλητί», κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 14 του ανωτέρω κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

IV.- Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, επί του τεθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τμήμα) γνωμοδοτεί ομοφώνως ότι η ανωτέρω χρηματική απαίτηση του Δημοσίου παραγράφεται μετά εικοσαετία από την λήξη του οικονομικού έτους, εντός του οποίου έγινε η εν στενή εννοία βεβαίωση αυτής.».

Επειδή, σύμφωνα με τη **49/2006 απόφαση ΣΤΕ (424428)**: «όταν πρόκειται, όπως εν προκειμένω, για ενίσχυση που χορηγείται με τη μορφή φορολογικής απαλλαγής της οποίας είχε δεόντως διαπιστωθεί ο παράνομος χαρακτήρας, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός, «ότι η αναζήτηση της εν λόγω ενισχύσεως πρέπει κατ' ανάγκη να λάβει τη μορφή αναδρομικής φορολογίας η οποία, λόγω του χαρακτήρα της αυτού, προσκρούει σε απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως ενόψει ιδίως των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου», διότι «Βάσει της προαναφερθείσας αποφάσεως 89/659, εναπόκειται απλώς στις ελληνικές αρχές να λάβουν μέτρα, επιτάσσοντας τις επιχειρήσεις που επωφελήθηκαν από την ενίσχυση να καταβάλουν ποσά των οποίων το ύψος αντιστοιχεί προς το ποσό της φορολογικής απαλλαγής που τους χορηγήθηκε παρανόμως» και ότι ναι μεν «δεν μπορεί να αποκλειστεί η δυνατότητα του αποδέκτη μιας παράνομης ενισχύσεως να επικαλεστεί εξαιρετικές περιστάσεις που γέννησαν δικαιολογημένα την εμπιστοσύνη του στο νόμιμο χαρακτήρα της ενισχύσεως αυτής», πλην όμως, το κράτος μέλος (η Ελλάδα εν προκειμένω) οι αρχές του οποίου χορήγησαν παρανόμως την ενίσχυση, «δεν μπορεί να επικαλεστεί τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των δικαιούχων για να αποφύγει την υποχρέωση να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση αποφάσεως της Επιτροπής που το διατάσσει να αναζητήσει την ενίσχυση». Κρίθηκε δε, κατόπιν αυτών, από το Δικαστήριο ότι «Η Ελληνική Δημοκρατία, επειδή δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση 89/659/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 1989, περί των ενισχύσεων στις εξαγωγικές επιχειρήσεις υπό μορφή απαλλαγής από την έκτακτη εφάπαξ εισφορά επί του τμήματος των κερδών που αφορούν τα έσοδα από τις εξαγωγές, εισφορά που επιβλήθηκε με την υπουργική απόφαση Ε. 3789/128, της 15ης Μαρτίου 1988, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ». Εν συνεχεία, στο άρθρο 21 του Ν. 2214/1994 (Α' 75), που, όπως προκύπτει και από την εισηγητική του έκθεση, θεσπίσθηκε σε συμμόρφωση προς τις ως άνω αποφάσεις της Επιτροπής και του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ορίσθηκαν τα ακόλουθα: «1. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 της Ε. 3789/128/15.3.1988 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 22 του ν. 1796/1988 (ΦΕΚ 152 Α') αντικαθίσταται, αφότου ίσχυσε, ως εξής:

Επειδή, εν όψει των κριθέντων με τις ως άνω αποφάσεις της Επιτροπής και του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η διάταξη του άρθρου 1 της κυρωθείσης νομοθετικώς Ε. 3789/128/15.3.1988 αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, κατά το μέρος που προβλέφθηκε με αυτήν απαλλαγή από την επιβληθείσα με την ίδια διάταξη έκτακτη εφ' άπαξ εισφορά, για τα προερχόμενα από εξαγωγές κέρδη των επιχειρήσεων, ήταν εξ αρχής ανίσχυρη ως αντικείμενη στο άρθρο 92 παρ. 1 της Συνθ. ΕΟΚ. Συνεπώς, οι διατάξεις του άρθρου 21 του Ν. 2214/1994, με τις

οποίες, σε συμμόρφωση προς τις αποφάσεις της Επιτροπής και του Δικαστηρίου, προβλέπεται η αναζήτηση από τις επιχειρήσεις που δεν την έχουν καταβάλει, της εισφοράς η οποία αναλογεί στα εν λόγω κέρδη τους και από την οποία αυτές ουδέποτε είχαν εγκύρως εξαιρεθεί, δεν συνιστούν άρση (και δη αναδρομική) φορολογικής απαλλαγής, ώστε να τίθεται ζήτημα παραβίασεως από τις διατάξεις αυτές του άρθρου 78 παρ. 2 του Συντάγματος περί απαγορεύσεως της αναδρομικής επιβολής οικονομικού βάρους.(ΣτΕ 1333/2002 7μελούς).»

Κατά ανάλογη εφαρμογή των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας περί παραβίασης των διατάξεων του άρθρου 78 παρ.2 του Συντάγματος και περί μη νόμιμης ανάκλησης της χορηγηθείσας κρατικής ενισχύσεως, είναι απορριπτέος ως ουσιαστικά και νομικά αβάσιμος.

Επειδή με την ΠΟΛ.1231/10.10.2013 :Εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 169 του ν.4099/2012 (ΦΕΚ Α' 250), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 67 του ν.4170/2013 (ΦΕΚ Α' 163) για ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν.3220/2004, ορίζεται ότι:

II) ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Οι επιχειρήσεις στις οποίες πρέπει να διενεργηθεί έλεγχος ανάκτησης των εν λόγω Κρατικών ενισχύσεων, έχουν ήδη καταγραφεί από την Διεύθυνση Ελέγχων σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και τη Μονάδα Ανταγωνισμού και Κρατικών Ενισχύσεων του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας. Σε όλες τις Δ.Ο.Υ., οι οποίες έχουν αρμοδιότητα διενέργειας ελέγχων, θα αποσταλούν καταστάσεις που θα αναφέρουν τις επιχειρήσεις που υπάγονται στην ελεγκτική τους αρμοδιότητα και στις οποίες πρέπει να διενεργηθεί έλεγχος. Στις Δ.Ο.Υ. που είναι ενταγμένες στο Ο.Π.Σ. ELENXIS η ανάθεση των υποθέσεων για έλεγχο θα γίνει μέσω του συστήματος αυτού.

Οι αναφερόμενες παραπάνω επιχειρήσεις έχουν χωριστεί σε δύο βασικές κατηγορίες:

1. Αυτές για τις οποίες έχει γίνει ήδη ολική ανάκτηση του συνόλου των εν λόγω κρατικών ενισχύσεων, βάσει των διατάξεων του άρθρου 47 ν.3614/2007 και κατέβαλαν τα ποσά της ανάκτησης σε δόσεις. Στις επιχειρήσεις αυτές δεν θα γίνει κανένας περαιτέρω έλεγχος. Θα γίνει απλώς επανυπολογισμός των οφειλόμενων τόκων βάσει του σχετικού φακέλου που υπάρχει στις Δ.Ο.Υ. και καταλογισμός των διαφορών που θα προκύψουν σε βάρος των επιχειρήσεων σύμφωνα με τα αναφερόμενα παρακάτω.

2. Αυτές για τις οποίες δεν έχει γίνει καμία ανάκτηση ή αυτές που έχει γίνει μερική ανάκτηση των ενισχύσεων βάσει των διατάξεων του άρθρου 47 ν.3614/2007. Για τις επιχειρήσεις αυτές θα διενεργείται έλεγχος σύμφωνα με τα βήματα που αναφέρονται παρακάτω. Διευκρινίζεται ότι μερική ανάκτηση έχουμε και στην περίπτωση κατά την οποία μία επιχείρηση έχει λάβει ενίσχυση και στα δύο οικονομικά έτη (2004 και 2005) και έχει γίνει ανάκτηση της συνολικής ενίσχυσης του ενός έτους, ενώ για το άλλο έτος δεν έχει γίνει ανάκτηση για το σύνολο της ενίσχυσης του έτους αυτού. Στην περίπτωση αυτή για το έτος που έγινε ολική ανάκτηση θα ακολουθείται η διαδικασία της

περίπτωσης 1, ενώ για το άλλο έτος θα γίνει έλεγχος για καταλογισμό του ποσού της ενίσχυσης που πρέπει να ανακτηθεί και των τόκων που οφείλονται με βάση τη μέθοδο του ανατοκισμού.

Επειδή εν προκειμένω η προσφεύγουσα εταιρεία είχε ελεγχθεί με τακτικό έλεγχο από το ΔΕΚ Αθηνών για τις χρήσεις 2003 και 2004 και διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων ότι η ελεγχόμενη επιχείρηση προέβη σε σχηματισμό αφορολόγητου αποθεματικού του ν. 3220/2004, ύψους 6.301.100,95 € στη χρήση 2003. Κατόπιν των αποτελεσμάτων του ελέγχου, το αποθεματικό ανακτήθηκε στο σύνολό του και ο αναλογούν φόρος συμπεριελήφθη στο υπ' αριθ./26-07-2007 φύλλο ελέγχου φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2004 (χρήση 2003). Κατά του ως άνω φύλλου ελέγχου ασκήθηκε από την προσφεύγουσα εταιρεία προσφυγή, η οποία τελεσιδίκησε με την υπ' αριθ./2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, βάσει της οποίας το προσβαλλόμενο φύλλο ελέγχου ακυρώθηκε για τυπικούς λόγους.

Επειδή συνέπεια της ως άνω απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η ανάκτηση του αφορολόγητου αποθεματικού ύψους 6.301.100,95 € στη χρήση 2003 δεν διενεργήθηκε λόγω της ακυρώσεως του/26-07-2007 φύλλου ελέγχου. Κατά συνέπεια η προσφεύγουσα εταιρεία στο οικονομικό έτος 2004 (χρήση 2003), έτυχε ενίσχυσης ποσού 2.205.385,33 € που αντιστοιχεί στο ποσό του αναλογούντος, επί αυτού, φόρου εισοδήματος ($6.301.100,95 \times 35\%$), από τον οποίο απαλλάχθηκε κατά τον σχηματισμό του.

Επειδή το αντικείμενο ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, στη υπό κρίση υπόθεση απετέλεσε **μόνο** το αφορολόγητο αποθεματικό ύψους 6.301.100,95 € και η ενίσχυση με το ισόποσο του φόρου εισοδήματος από το οποίο απαλλάχθηκε η προσφεύγουσα εταιρεία ποσού 2.205.385,33 €, καθώς και η εξέταση της συμβατότητας της ενίσχυσης που έλαβε με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περιπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 169 του ν. 4099/2012 (ΦΕΚ Α' 250), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α').

Επειδή ο έλεγχος κοινοποίησε νόμιμα την 16/01/2018 στην προσφεύγουσα εταιρεία το υπ' αρ. πρωτ./16-01-2018 αίτημα για παροχή πληροφοριών με το οποίο κλήθηκε να θέσει στη διάθεση του ελέγχου μεταξύ άλλων όλα τα δικαιολογητικά που προβλέπονται από την ΠΟΛ. 1231/2013, ώστε να εξεταστεί η επιλεξιμότητα των δαπανών σύμφωνα με το ν. 4099/2012. Σε απάντηση του ως άνω αιτήματος, η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε το υπ' αριθ. πρωτ./22-01-2018 έγγραφο στο οποίο ανέφερε ότι για τη χρήση 2003 είχε παρέλθει η προθεσμία διατήρησης των βιβλίων και στοιχείων. Δεν προσκομίστηκαν τα επενδυτικά σχέδια, οι δαπάνες κάλυψης του αφορολόγητου αποθεματικού τα υποδείγματα Α 1, Α2, Α3 συμπληρωμένα κατά περίπτωση, ούτε τα λοιπά δικαιολογητικά που προβλέπονται από την ΠΟΛ. 1231/2013.

Επειδή λόγω της μη προσκόμισης όλων των ανωτέρω ο έλεγχος κατέληξε ότι δεν είναι εφικτή η εξέταση της συμβατότητας της ενίσχυσης που έλαβε με την εσωτερική αγορά και συγκεκριμένα δεν μπορεί να ενταχθεί σε μία τουλάχιστον από τις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις του άρθρου 169 του ν. 4099/2012, ούτε βάσει του ύψους αυτής να μπορεί να θεωρηθεί ήσσονος σημασίας προκειμένου να τύχει εξαίρεσης.

Κατά συνέπεια κατόπιν των ως άνω διατάξεων και οδηγιών, ορθώς ο έλεγχος προέβη στην ανάκτηση της κρατικής ενίσχυσης που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα με τη σύσταση του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού, οι δε σχετικοί ισχυρισμοί της προσφεύγουσας εταιρείας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 16/03/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία ".....", ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου εταιρείας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2004 (Διαχειριστική περίοδος 1/1/2003-31/12/2003)

Ενίσχυση προς ανάκτηση βάσει του άρθρου 169 παρ.1 του ν.4099/2012 η οποία χορηγήθηκε με την σύσταση ειδικών αφορολόγητων αποθεματικών των άρθρων 2 & 3 του ν.3220/2004

ΣΧΗΜΑΤΙΣΘΕΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ	6.301.100,95€
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	35%
ΧΟΡΗΓΗΘΕΙΣΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ	2.205.385,33€
ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΟΥ ΑΝΑΚΤΗΘΗΚΕ ΜΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	0,00
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ	2.205.385,33€
Μείον: ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΜΒΑΤΗ ΜΕ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ	0,00
ΤΕΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗ	2.205.385,33€
ΑΝΑΛΟΓΟΥΝΤΕΣ ΤΟΚΟΙ	1.083.669,81€
ΤΕΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗ	3.289.055,14€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Ο ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.